

गीतकीला स्त्री गोलः पर्वतः कील इव विटम्भकत्वात्
यस्याः । पृथिव्यां हेमच०

गीतज पुंस्त्री गोत्रे समाने वंशे जायते जन-उ । एक-
गोत्रोत्पन्ने “तत्सुतो गोत्रजौ वन्तुः” याज्ञ० ।
यद्यपि गोत्रोत्पन्नमात्रेऽस्य प्रवृत्तिस्तथापि अशौचग्रहणे
“दशाहेन सपिण्डास्तु शुद्ध्यन्ति प्रोक्तस्तत्र । तिरा-
लेष सकुल्यास्तु स्नात्वा शुद्ध्यन्ति गोत्रजाः” व्यासवाक्ये
गोत्रजपदं पारभाषिकं यथाह वृहन्मनुः “सपिण्डता
तु पुरुषे सप्तमे विनिवर्तते । समानोदकभावस्तु निवर्त्त-
ता चतुर्दशात् । जन्मनाम्नां स्मृतेरेके तत्परं गोत्रजा-
मताः” इति “गोत्रजा निवृत्तसमानोदकभावाः शु० त० र० पु० ।
वस्तुतः गोत्रजपदस्य गोत्रोत्पन्नमात्रार्थकत्वेऽपि सामा-
न्यविशेषन्यायेन सपिण्डादेर्विशेषाशौचोक्तेस्तद्विपर-
त्वम् अत एव “तत्सुतो गोत्रजो वन्तु रित्यत्र याज्ञ० वचने
गोत्रजपदेन पितामहादेर्यह्नमिति तद्व्याख्याने च
मिता० “गोत्रजाः सपिण्डाः पितामहादयः समान-
गोत्राः” इत्युक्तम् ।

गीतभाग पु० गोत्राणामेकगोत्रजातानां भागः । गोल-
जातानां परस्परविभागे “गोत्रसाधारणं त्वक्का
योऽन्वदेशं समाश्रितः । तद्वंशप्रसागतस्यांशः प्रदातव्यो
न संशयः । तृतीयः पञ्चमश्चैव सप्तमोऽपि यो भवेत् ।
जन्मनामपरिज्ञाने लभेतांशं क्रमागतम् । यं परम्भ-
रया मौलाः सामन्ताः स्वामिनं विदुः । तदन्वयस्या
गतस्य दातव्या गोत्रजैर्बही । भुक्तिस्त्रैपुरुषी सिध्ये
दपरेषां न संशयः । अतिवृत्ते सपिण्डत्वे सकुल्यानां
न सिध्यति । अस्वामिना तु यज्जुक्तं गृह्येतापणा-
दिकम् । सहृद्वन्वसुकुल्यस्य न तद्भोगेन हीयते ।
विवाहान्नोदियैर्भुक्तं राज्ञां मात्यैस्तथैव च । सुदीर्घ-
यापि कालेन तेषां सिद्धयति तत्तु न” वृहस्पतिः गोत्र
साधारणं ब्रह्ममिति शेषः विवाहो जामाता

गीतभिद् पु० गोत्रं पर्वतं जेषं वा भिनन्ति भिद्-किप् ।
इन्द्रे इन्द्रस्य वृष्ट्यर्थं मेघभेदनात् पर्वतपक्षशातनाहा
तथात्वम् । “पुरन्दरो गोत्रभिद् बाहुरायात्” यजु०
२०।२८ गोभूमिस्तां वृष्ट्या लायन्ते गोत्रा मेघाः तान्
वृष्ट्यर्थं भिनन्ति गोत्रान् गिरीन् वा भिनन्ति” वेददी० ।
तस्य गिरिपक्षभेदनकथा पौराणिकी अतुल्येव ।
यथा “ततोऽद्वयो जातपक्षा विष्णोश्चैव तु मायया ।
अस्मिता मेदिनी त्वक्का यथापूर्वं निवेशिताः । तत्स्थान-

मसुराणान्तु धात्वादित् जलार्णवे । प्रतीत्यां पर्वताः सर्वे
निमग्न्युर्यथा गजाः । तत्तासुरेभ्यः शंसन्ते आधिपत्यं
सुरान्नयम् । तच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे चक्रुस्त्वदीगसुतमम्”
इत्युपक्रमे “धरगनान्तु गिरीन् स्थाप्य स्वेषु स्थानेषु गोः
पतिः । चिच्छेद पविना पक्षान् सर्वेषां भुवि चारि-
णाम् । एकः स एको मेनाकः सुरैस्तत्समये कृतः”
अग्नि पु० । “पक्षच्छेदोद्यतं शक्रं शिलावर्धय पर्वतः”
इति तदनु रेण रधो वर्णितम् । गोत्रं नाम भिनन्ति ।
रनामभेदके एकनामोच्चारणकाले व्यननामोच्चारके च ।
“तदयुक्तमङ्ग तव विशृणुजा न कृतं यदीक्षणसहस्रत-
येम् । प्रकटीकृता जगति येन खलु स्फुटमिन्द्रताद्य
मयि गोत्रभिदा” माघः । “गोत्रभिदा पर्वतभिदा नाम-
भेदिना च” मङ्गल० ।

गीतवृत्त पु० गोत्रभवे न गजातो वृत्तः । धन्वन्तरे भावप० ।
गीतस्वस्वन न० गोत्रे नामनि स्वस्वनम् । अन्यस्य नामग्रह-
णाशया अन्यस्य नामग्रहणरूपे रागहेतुके स्वस्वने ।
“जगद् गोत्रस्वस्वने च कान्तम्” (नलम्) नैष० । “गो-
त्रस्वस्वने भ्रान्तिं मानिनि ! जानीहि केवलं मेऽत्र ।
आख्यानतोविशेषप्रतिपत्तिः पाणिनीय इव” उद्भटः ।
भावे क्त “गोत्रस्वस्वस्वस्वत्वं न० “उत गोत्रस्वस्वस्वस्वत्वे
वन्मनम्” कुमा० [स्वादिषोपणेन त्रै-क । २ भूमौ अमरः ।
गीत्रा स्त्री गवां समूहः त्र । १ गोसमूहे गां लायते श-
गीत्रादि पु० “तिङ्गो गोत्रादीनि कृत्स्नाभीष्णप्रयोः” पा०
तिङ्गानात् परस्य अहदात्तानिभित्ते शब्दगणे
तद्गणश्च पा० ग० स्त्रुत्वे उक्तो यथा “गोत्र द्रुव पवचन
महसन प्रकथन प्रत्यायन प्रपञ्च प्राय न्याय प्रचक्ष
विचक्षण व्यवचक्षण स्वाध्याय भूयिष्ठ वानाम” ।

गीत्वं न० गोर्भाक् त्व । गोशब्दप्रवृत्तिनिमित्ते गवेतरावृत्तौ
सकलगोव्यक्तिस्ये जातिभेदे । तल्लक्षणान्तु गवेतरावृत्तित्वे
सति सकलगोव्यक्तिवृत्तित्वम् । सत्ताद्रव्यत्वादिजातिः
सकलगोव्यक्तिवृत्तित्वात् तद्वारणाय सत्यनम् विशेषणं
गगनादेर्गवेतरावृत्तित्वात् विशेष्यदलम् । वृत्तिताद्वयञ्च
समवायेन याज्ञां तेन गवेतरवृत्तादौ कालिकस्वन्ध्वेन
गोत्वस्य सत्त्वेऽपि नासम्भयः न वा गवेतरासमवेतस्य गग-
नादेः कालिकेन सकलगोव्यक्तिवृत्तित्वादतिव्याप्तिः ।
तस्याश्च जातेः गोपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वसक्तं काव्य० प्र०
वाक्यपदीये “गौः स्वरूपेण न गौर्नायगौः गोत्राभि-
स्वन्ध्वास्तु गौः” यतो गोत्वस्वरव्वादेशे गोर्गोभद-